

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

LUISTERVINK

Wagenspel

door

Willem Laroy

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 2018

PERSONAGES

NEELKEN, een fraaie jongeling

BEELKEN, een fraaie meid

MOERKE

BOUWEN, de vader

BELIJ, de peetvader

LUISTERVINK

Toneel 1

NEELKEN : *(De fraaie jongeling, Neelken, blaast op de zaadpluizen van de paardebloem, of plukt de kroonblaadjes van om het even welke veldbloem terwijl hij zegt:)*

Ze komt, ze komt niet, ze komt, ze komt niet, ze komt...

(Tot het publiek)

Ja, ik sta echt gespannen, zoals je ziet.

Je hoort mijn stem en ziet mijn dwaas gebaar.

O, ik ben stapel, stapelgek op haar.

Mijn hete bloed valt niet te blussen,

als ik dat schatje één dag niet kan kussen.

Lieve God en duizendmaal duizend atomen...

zie ik haar niet wandelen onder de bomen?

Hoewel... ik heet toch niet: Klaas-Vlug-Op-De-Kut!

Maar zo simpel vrijen heeft ook geen nut!

Met een streeltje hier en een wrijfje daar,

komt een stomme ezel zelfs niet klaar.

Ik moet haar schaken, ja, één dezer dagen,

want ik kan die spanning niet langer verdragen.

Ach ja, ik ben fraaie jongeling Neelken,

en mijn schatje heet zoetelief Beelken.

Men zegt wel: "doe wel en zie niet omme!"

Maar dat wachten werkt op mijn zenuwen, Godverdomme!

(Neelken af.)

Toneel 2

MOERKE : *(Zij komt op en roept:)*

Beelken, Beelken!

Toneel 3

BEELKEN : *(Zij komt vlug op en zegt:)* Ja Moerke, ik ben al hier!

MOERKE : Waar blijf je in Gods naam toch met het bier?

BEELKEN : Ach Moerke, ik ben het vergeten.

MOERKE : Ga het onmiddellijk halen, je vader wil eten.

Neem een stoopke en maak het eerst zuiver
en rep je dan om bier voor anderhalve stuiver

BEELKEN : Ach Moerke, ik ben toch geen jonker.

't Is buiten zo koud en 't wordt al donker.

MOERKE : Het kan me niet schelen, je hebt tijd gehad,
maar laat zeker tappen van een nieuw vat.

BEELKEN : Ach Moerke, ik heb er zo'n nood;

Onze buurvrouw is hartstikke, morsdood!

MOERKE : Laat ons hopen dat ze hier niet komt spoken,
maar bij Onze Heer de rijstap mag koken.

Haal nu het bier, ik wil niets anders horen!

BEELKEN : Ja Moerke, ik ga, maar 'k voel me verloren.

(Moerke exit, Beelken alleen op de straat.)

Toneel 4

BEELKEN : Ach liefke, dat loopt over straat,

weet jij wat door mijn meisjeshart gaat?

Ik hoef jouw kussen lijk eten en drinken,
dan gaan mijn oogjes lijk sterretjes blinken.

O, ik kan mijn hartstocht niet meer bedwingen.

Ik moet voor hem nu een liedekje zingen.

Zij zingt op de wijs van: "Daar was laatst een meisje loos!"

Daar zou een meisje gaan om wijn

des avonds late,

des avonds late.

Daar zou een meisje gaan om wijn

des avonds late

in de maneschijn!

Toneel 5

(Neelken op.)

NEELKEN : Wat een geluk, daar ben je mijn zoete lief.

Kom eens wat dichterbij mijn vrijersgerief.
Ik verlies geen tijd, zelfs geen secondeke.
Ik wil je kussen op jouw zoete mondeke.
Had ik je in 't bed of in een spondeke,
dan reed ik met jou meer dan één rondeke!
Want jij bent mijn allerliefst lief.

BEELKEN : Wat ben jij een lobbies, een hartedief,

Jij draagt je hart onder jouw boezeroentje.
Toe kom maar en geef mij een zoentje.

(Zij kussen elkaar hartstochtelijk, tenslotte maakt Beelken zich los uit de omhelzing.)

Bij God, jij zult mij toch niet mishandelen?

NEELKEN : Nee, maar ik wil wel iets anders dan wandelen.

'k Zou liever 's nachts op je kamertje komen,
maar niet om te slapen en te dromen.

BEELKEN : Ach mijn zoet lief, ik wil je zeker bekoren,

maar dat zal niet gaan, want vader zou 't horen.

NEELKEN : Maar hartje, wat moet ik beginnen,

kan jij geen list hiervoor verzinnen?

BEELKEN : Een leugen om bestwil durf ik verkopen

als ik wist dat ze daarin zouden lopen.

Maar als het uitkomt is alles bedorven.

NEELKEN : Hoe zou je?

BEELKEN : Onze buurvrouw is pas gestorven.

Wij moeten heel slim zijn, daar komt het op aan.

Ik zal straks mijn ouders laten verstaan
dat ik op straat met haar geest heb gesproken,
en dat ze zeven jaar in ons huis komt spoken,
en elke nacht door de kamers zal dolen,
als ik niet doe wat mij werd bevolen.

NEELKEN : En wat heeft ze - zagezegd - aan jou verteld?

BEELKEN : Wel, dat ze er ten eerste op is gesteld

mij elke nacht op de zolder te spreken,
gedurende minstens twaalf lange weken.

En ze wil niet dat iemand haar daarbij stoort.

NEELKEN : Wel, wel, zoiets heb ik nog nooit gehoord,
hoe kun je 't verzinnen, waar haal je het uit?
Jij bent een klein schelmpje, een echte schavuit.
Ik hoop dat het lukt, dan ben ik genezen.

BEELKEN : Zeker wel, maar dan moet jij de geest wezen
die ik zal spreken, zoals 'k moest beloven.
Dus... zal ik heel alléén gaan slapen boven.
Wat niet weet, niet en deert!
Maar toch blijft mijn hartje verveerd.

NEELKEN : Van ons samenzijn mag niemand iets weten,
of wij kunnen het voor altijd vergeten.
Wij doen alles dus stil en in 't geheim,
of wij zullen er zelf de dupe van zijn.

BEELKEN : Ach liefke, laat mij daarvoor zorgen,
ik ben jouw vlindertje tot aan de morgen.
Ik zal mijn zaken zo wel stellen
dat jij je daarover niet hoeft te kwellen.

NEELKEN : Wanneer mag ik komen?

BEELKEN : Rond tien uren,
dan slapen mijn ouders en onze geburen.
Nee, ik ben niet langer bevreesd.

NEELKEN : En ik zal mij kleden zoals een geest;
wat denk je?

BEELKEN : Onder jouw kleed zal ik vinden
wat niet kan gemist worden door twee beminden.
En onder het laken zal ik je tonen
in welk nestje je vogel mag wonen!

NEELKEN : Hoera! Maar vertel het niet voort, zelfs niet aan de maan,
of ons kleren en eren hangen eraan!

BEELKEN : Mijn bruidskleedje zul jij niet kreuken
wanneer je mij voor het eerst zult ".....",
want in het licht van de rosse maan
zal ik er in Eva's kostuumetje staan!

NEELKEN : Ach, ach, was het nu al zo laat,
ik loop zeker als een gek door de straat.

BEELKEN : Tot straks lieve jongen, en draai niet overstuur,

het wordt nu al donker en 't is vlug tien uur.

NEELKEN : Hoe moet ik scheiden?

BEELKEN : 't Zal je verblijden;

hier zijn mijn lipjes, hier is mijn mond,

kus me, en kus me, en kus me terstond!

(Zij kussen elkaar.)

NEELKEN : Ha,Ha,Ha, dit buitenkansje zal ik niet verspelen,

ik zal mijn liefdespijn zelf eens gaan helen

met zoete, zalvende, genoeglijke praktijken.

Voor duivel of dood zal ik niet wijken.

't Is ongelooflijk knap van jou, meisje,

ik zing nu voor jou hetzelfde wijsje!

(Hij zingt op dezelfde melodie van Beelken:)

Daar zou een jongen vrijen gaan

des avonds late,

des avonds late.

Daar zou een jongen vrijen gaan

des avonds late

in 't licht van de maan.

BEELKEN : Nu moet ik heel vlug van hier,

want vader wacht op het bier.

"Waar ben je zolang gebleven?" zullen ze vragen.

Maar ik zal niets doen dan jammeren en klagen,

en zeggen hoezeer ik ben bevreesd!

Zij zullen niet weten wat er mij deert,

want zo zal ik klagen en wenen en kermen:

"Aai, aai, aai! God moet zich ontfermen!

Ach Moerke, moerke kom dat maar tegen!"

NEELKEN : Ik zal maar stillekes mijn schopke afvegen.

(Neelken af.)

Toneel 6

MOERKE : Wat is er gebeurd, je staat zo te beven?

BEELKEN : Ach Moerke, zoiets kende ik nooit in mijn leven.